

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/16315 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

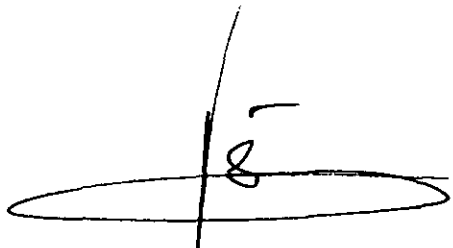
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2007

402.

Verzonden: 10 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/16315

Datum uitspraak: 25 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Wit-Russische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. drs. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 3 oktober 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 september 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit --- de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen --- te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser ondervindt in Wit-Rusland problemen met zijn homoseksuele geaardheid. Tijdens een feest worden eiser en zijn vriend gearresteerd en drie dagen vastgehouden. Daarbij wordt eiser vernederd en mishandeld. Na zijn vrijlating werd eiser anders behandeld dan voorheen, zo mocht eiser niet meer studeren en werd hij uitgescholden. Nadat er twee oproepen van de politie bij zijn ouderlijk huis waren binnengekomen heeft eiser zijn ouderlijk huis verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser beschikt toerekenbaar niet over documenten om zijn nationaliteit, reisroute en asielrelaas vast te kunnen stellen. Voorts heeft eiser onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van zijn reisroute. Het asielrelaas van eiser ontbeert positieve overtuigingskracht omdat eiser tegenstrijdig heeft verklaard ten opzichte van zijn partner.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Het is verschoonbaar dat eiser niet beschikt over documenten. Eiser heeft zijn paspoort niet meegenomen omdat hij dat gevaarlijk vond bij zijn illegale reis. De kaartjes ter ondersteuning van zijn reis heeft eiser weggegooid op het moment dat hij deze niet meer nodig had. Eiser heeft uitgebreid verklaard over de reis. Voorts gaat van het relaas van eiser positieve overtuigingskracht uit. Dat de verklaringen van zijn partner anders zijn dan die van eiser mag aan eiser niet worden toegerekend. Eiser heeft altijd de waarheid gesproken en is niet verantwoordelijk voor vergissingen of onjuistheden in de verklaringen van zijn vriend.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn nationaliteit en reisroute. Daarnaast heeft eiser evenmin meegewerkt om zijn reisroute vast te stellen. Verweerder heeft hierbij in redelijkheid kunnen betrekken dat eiser heeft verklaard in Duitsland verschillende treintickets te hebben gehad, maar deze niet kon overleggen. Dat eiser deze heeft weggegooid omdat hij ze niet meer nodig zou hebben, heeft verweerder in redelijk als onvoldoende af kunnen doen, nu het de verantwoordelijkheid van eiser is om zijn reisroute aannemelijk te maken. Deze omstandigheid kan derhalve worden betrokken bij de beoordeling van de aanvraag van eiser.
7. Blijkens de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem

gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

8. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangedulde toetsingskader heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontheert. Verweerder heeft daartoe van belang kunnen achten dat de verklaringen van eiser en zijn vriend tegenstrijdigheden bevatten over het feest waar zij zich bevonden, de aanhouding en de detentie daarna. Het is -- blijkens de uitspraak van de Afdeling van 30 augustus 2006 -- immers niet aan verweerder om in deze omstandigheden uit te maken of sprake is van een geloofwaardig asielrelaas en welke dat in dit geval zou zijn (JV 2006/419).

De verklaring van eiser dat zijn vriend onder andere omstandigheden is gehoord, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid onvoldoende kunnen achten.

9. Ten aanzien van de stelling van eiser, dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) volgt namelijk dat op de staten die partij zijn bij het EVRM, de verantwoordelijkheid rust een uit te zetten vreemdeling te behoeden voor een behandeling die in strijd is met deze bepaling. Uitzetting dient niet plaats te vinden indien de vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt onderworpen te worden aan een dergelijke behandeling (uitspraken van het EHRM van 30 oktober 1991 en 15 november 1996 inzake respectievelijk RV 1991/19, en NJ 1997/301). De loutere mogelijkheid van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM is in het algemeen niet voldoende om voornoemd reëel risico aan te kunnen nemen.

Gelet op hetgeen hierboven in rechtsoverweging 8 reeds is overwogen, kan het asielrelaas van eiser geen grond vormen om dit reëel risico aan te nemen. Ook overigens heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank geen gronden aangevoerd die aannemelijk maken dat eiser zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen.

10. Hetgeen door eiser meer of anders naar voren is gebracht kan niet tot een ander oordeel leiden.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB07/16315

4

De beslissing

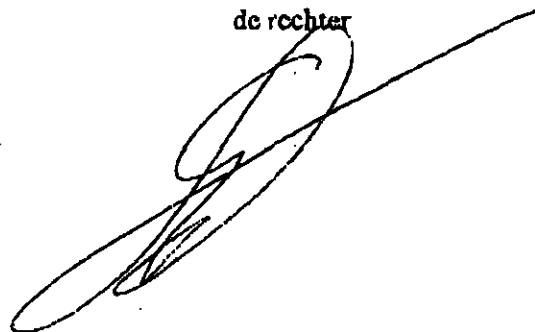
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 25 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

25 SEP 2007

Voor fotocopie conform De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

kantoor:

Tramstraat 25 (Overbeekstacte)
6881 HB Velp, gem. Rheden

Tel. + fax 026 - 364 66 30

Mr. J.B. Nijenhuis
Mr. drs. M.C.A. Schoutsen

ADVOCATEN EN PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
6282	INGEKOMEN
B	14 OKT 2007
ZAACNR.	07219
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
fax 070 - 365 13 80
Den Haag

Velp, 14 oktober 2007

Hierbij zend ik u, na daartoe bepaaldelijk door appellant te zijn gemachtigd het volgende

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

van

geboren op
van Wit-Russische nationaliteit
met v-nr.:
verblijvende in het AZC te 7602 PV Almelo aan de Vriczenveenseweg nr. 170A
appellant
gemachtigde: Mr. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen, advocaat te 6881 HB Velp, gem. Rheden

tegen

de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te
Arnhem de dato 25 september 2007 met kenmerk Awb 07 / 16315

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te Den Haag
verweerder
gemachtigde: Mr. P.M.W. Jans, ambtenaar ten departemente
p/a procesvertegenwoordiging Postbus 118 te 5201 AC 's-Hertogenbosch

1. Inleiding

Appellant komt in hoger beroep van bovenvermelde uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Arnhem d.d. 25 september 2007 (eveneens verzonden op 25 september 2007), met regnr. Awb 07/16315 (*productie 1*), waarbij uitspraak is gedaan op het ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris voornoemd van 20 maart 2007 (*productie 2*), welk beroep daarbij ongegrond is verklaard.

2. Achtergronden

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie de aanvraag van appellant van 3 oktober 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 16 april 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen dit besluit.

Het beroep van appellant tegen deze beschikking is bij uitspraak van 25 september 2007 door de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem ongegrond verklaard.

3. Standpunt van appellant

Appellant is van oordeel dat de beschikking van 20 maart 2007 rechtens onjuist is. Met het oog daarop diende het beroep tegen dit besluit gegrond te worden verklaard.

Appellant heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

De rechtbank overweegt op blz. 3 van de uitspraak van 25 september 2007, onder punt 8 dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft daartoe van belang kunnen achten dat de verklaringen van eiser en zijn vriend tegenstrijdigheden bevatten over het feest waar zij zich bevonden, de aanhouding en de detentie daarna.

Toelichting bij grief 1

Appellant is van mening dat verweerder en de rechtbank ten onrechte voorbij zijn gegaan aan de redenen die appellant geeft met betrekking tot hetgeen hem wordt tegengeworpen. Appellant is samen met zijn vriend naar Nederland gevlucht. Appellant heeft in zijn beroepschrift van 15 mei 2007 gemotiveerd en gedetailleerd aangegeven wat de reden is dat zijn vriend onjuiste verklaringen heeft afgelegd. Appellant kan niet tegengeworpen worden dat zijn vriend zich vergist, dan wel zijn asielrelaas wat heeft aangedikt. Zijn vriend verbleef tijdens het gehoor in vreemdelingenbewaring.

Appellant is van mening dat de rechtbank en verweerder objectief en uitsluitend zijn asielrelaas dienen te beoordelen. Het relaas van appellant is consistent en geloofwaardig. Van het relaas van appellant gaat een positieve overtuigingskracht uit. Appellant vindt het niet terecht dat hij de dupe wordt van het feit dat zijn vriend niet de waarheid heeft gesproken.

Het asielrelaas van appellant dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld.

Grief 2

De rechtbank overweegt op blz. 3 van de uitspraak van 25 september 2007, onder punt 9 dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Wit-Rusland een reëel risico loopt op schending van art. 3 van het EVRM.

Toelichting bij grief 2

Appellant heeft aangegeven dat de problemen die hij al in Belarus (Wit Rusland) heeft ondervonden vanwege zijn homoseksuele geaardheid duidelijk maken dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een vernederende behandeling dan wel bestraffing in strijd met art. 3 EVRM.

Daar komt nog het volgende bij. Op de zitting van de rechtbank Arnhem d.d. 5 september 2007 heeft appellant naar voren gebracht dat er nog een tweede reden is op grond waarvan hij vreest bij terugkeer naar Belarus een onevenredige zware straf te moeten ondergaan. Dit vanwege het feit dat hij --samen met zijn vriend-- de Republiek Belarus op illegale wijze heeft verlaten.

Appellant voegt bij zijn hoger beroepsschrift een beëdigde vertaling van de artikelen 369-1 en 371 betreffende de beschadiging van de goede naam van de Republiek Belarus en de illegale overschrijding van de staatsgrens van de Republiek Belarus met de daarbij behorende straffen.

Appellant vreest bij terugkeer te worden gestraft vanwege het feit dat hij samen met zijn vriend de Republiek Belarus illegaal heeft verlaten en in Nederland asiel heeft aangevraagd.

Hij heeft zich schuldig gemaakt aan artikel 369-1. De Republiek Belarus zal zijn informatie aan Nederland zien als beschadiging van de goede naam van de Republiek Belarus.

Daar komt bij dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan hetgeen is opgenomen onder artikel 371, lid 3, namelijk illegale overschrijding van de staatsgrens van de Republiek Belarus met voorbedachten rade door een georganiseerde groep. Dit wordt bestraft met vrijheidsbeneming voor een termijn van drie tot zeven jaar met inbeslagname van bezittingen of zonder inbeslagname.

4. Conclusie

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak ten aanzien van het beroep asiel (Awb 07/16315) en gegrondverklaring van het door appellant tegen de beschikking van 20 maart 2007 ingestelde beroep.

Velp, 14 oktober 2007

Mr. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen, gemachtigde